

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yirmeyah

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 596 [1835 oder 1836]

טי הימרי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9113

יט (א) כֹּה אָמַר יְהוָה הִלֹּךְ וּקְנִיתָ
 בְּקֶבֶק יוֹצֵר חֲרָשׁ וּמִזְקֵנֵי
 הָעַם וּמִזְקֵנֵי הַכֹּהֲנִים: (ב) וַיֵּצֵאתָ
 אֶל־גֵּיזָא בֶן־הַנֶּגֶם אֲשֶׁר פִּתַח שַׁעַר
 הַחֲרָסוֹת וּקְרֵאתָ שֵׁם אֶת־
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־אָדַבֵּר אֵלֶיךָ:
 (ג) וְאָמַרְתָּ שְׁמֵעוּ דְבַר־יְהוָה
 מִלְכֵי יְהוּדָה וַיֵּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם
 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל־שְׁמֵעֵה
 הַצְּלִנָּה אֲזַנָּיו: (ד) יַעַן וְאֲשֶׁר
 עֹזְבֵנִי וַיִּנְכְּרוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה
 וַיִּקְטְרוּ־בּוֹ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
 אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם הִמָּה וְאֲבוֹתֵיהֶם
 וּמִלְכֵי יְהוּדָה וּמָלְאוּ אֶת־הַמָּקוֹם

יט (א) זא שפראך איינסט
 דער עוויגע : געה
 אונד קויפע איינען טהאנערן
 קרוג פאם טעפער, אבער
 אייניגע פאן דען עלטעסטען
 דעם פאלקעס אונד דען עלטע-
 סטען דער פריעסטער מיסען
 מיט דיר וין. (ב) דאן געה היי
 נויס אין דאן טהאל בן הנם,
 דאן פאר דעם טהארע חרסית
 ליענט, רופע דאזעלכסט דיא
 ווארטע אויס, דיא איך דיר
 נון אויפטראגע, (ג) אונד זא-
 גע: הארעט דאן ווארט דעם
 עוויגען, איהר קעניגע אין
 יהודה, איהר בעוואהנער
 ירושלים! זא שפריכט דער
 הערר דער העערשאארען,
 דער נאטט ישראל'ס: איך
 ברינגע איין אינגליק איבער
 דיעזען ארט, דאס יעדעם
 דער עם הארט, דיא אהרען
 געללען זאללען. (ד) ווייל זיא
 מיך פערלאסטען, אונד דיע-
 זען ארט זא אבשוייליך ענט-
 שטעללט האכען, אן דעמועל-
 הוה

החרסית קרי
 בען ניכט נור פערמערען געטטערן גערייכערט, דיא וועדער זיא, נאך איהרע פאטער,
 נאך דיא קעניגע יהודה'ס קאנטען, זאנרערן זאנאר דיא נאנצע שטעטטע מיט דעם
 בלוטע

ר ש י

יט (א) נקבוק. כלומי: יוצר חרש. כלומר של יוצר שהיא של חרש: ומזקני העם. הלך עמך
 ומזקני העם מוסב על הליך ומזקני העם עמך: (ב) שער החרסית. שער האשפות שס
 זרקין חרסים הנשברים וכן תיבגס יונתן תרע קילקלמח: (ג) חללנה. טינטי"ר כלע"ז' מללתי'
 (ד"ה א' ט"ו) כלללי שמע (מהל"ס ק"ג): (ד) וינכרו. עשאוהו ככרי לפני:
 ובקתי

ב א ו ר

יט (א) ומזקני העם, פירוש תוליד עמך הזקנים כדי להשמיעם הנבואה, ולשנר לעיניהם
 הנקבוק להיות להם למופת (רד"ק). (ב) שער החרסית, לדברי חז"ל הוא שער מזרחי
 ומרם מענין נטרם יבא החרס, ולאחרים הוא שער האשפה, ונקרא חרסית צענור שהוליו
 בו שני כלי חרס וכיולא בזה לגיזא בן הנם, וכן חרגס הכשדי. (ד) וינכרו, וסאיבו ית אחר
 (הכשדי). ויקטרו בו, זהו פירוש דכריס הראשונים, עזבוני כי קטרו לאלהים אחרים וינכרו
 חת

בלוטע דער אונשולד בערעקט
 האבען, (ה) ווייל זיא אפפער-
 העהען דעם בעל ערר-כטעט,
 אים איהרע קינדער איהם צו
 עהרען אלס כראנדאפפער צו
 פערברענגען, וואס איך ניכט
 פער-ארדנעט, ניכט איינמאל
 איינגעשפראכען האבען, אונד
 וואס מיר איך גאר ניכט אין
 דעז וזקאס; (ו) דאהער ווער-
 דען צייטען קאממען, שפריכט
 דער עו יגע, וואָ סאן דיעוען
 ארט ניממער הופת אינד
 טהאל בן הנם, זאנדערן טהאל
 דעם ווירגענס נענגען ווירד.
 (ז) איך פער-אייטלע יעדען אנה-
 שלאג יהודה'ס אינד ירושלים
 אן דיעועם ארטע, לאססע זיא
 הינפאללען דורך דאן שווערדט
 איהרער פיינדע אונד דורך
 דיא האנד איהרער פערפאל-
 גער, אונד איהרע לייכענגע-
 בע איך דעם געפליגעל דער
 לפט אונד דעם געווילדע דעם
 לאנדעם צום פראסע הין.
 (ח) דיא שטארט זעלבסט לאס-
 סע איך צום שרעקבילדע אונד
 צום האָהנגעלעכטער ווערדען,
 דאס יעדער דער בייא איהר
 פאראיבערגעהעט, שטויגען,
 אונד איכער איהרע וואונדען
 שפאטטען ווירד. (ט) יא זאָ

הִזֶּה דָם נְקִיִּים: (ה) וּבְנוֹ אֶת-
 בְּמוֹת הַבַּעַל לְשָׂרֵף אֶת-בְּנֵיהֶם
 בְּאֵשׁ עֲדוֹת לַבַּעַל אֲשֶׁר לֹא-
 צִוִּיתִי וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא עָלְתָה
 עָלַי-לְבִי: (ו) לְכֹן הִנֵּה יָמִים בָּאִים
 נֹאֲמֵי-יְהוָה וְדֹא-יִקְרָא לְמָקוֹם
 הַזֶּה עוֹד תְּתַפֵּת וְגִיא בֶן-הַנֶּמֶס כִּי
 אִם-גִּיא תִהְיֶה: (ז) וּבִקְרִיתִי
 אֶת-עֵצֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
 בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהַפְּלִתִים בְּהָרֵב
 רִפְנֵי אֲבִיהֶם וּכְיֹד מִבְּקִשֵׁי
 נַפְשָׁם וְנִתְתִי אֶת-נַבְלָתָם
 לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת
 הָאָרֶץ: (ח) וְשָׂמְתִי אֶת-הָעִיר
 הַזֹּאת לְשָׂמָה וְלְשָׂרְקָה כָּל עֹבֵר
 עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׂרַק עַל-כָּל-
 מִכְתָּהּ: (ט) וְהֵאֲכִלְתִּים אֶת-
 בְּשָׂר בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּשָׂר בְּנֹתֵיהֶם
 וְאִישׁ בְּשָׂר-רֵעֵהוּ יֹאכְלוּ בְּמִצּוֹר

ובמצוק

ווייט כרינגע איך עם, דאס זיא דאן פלייש איהרער איינגען זאָהנע אונד טעכטער
 פערצעהרען, דאס דער איינע דיא שפיווע דעם אנדערן ווערדען מיססע אין דעם גע-
 דרענגע

ר ש י

(ז) ונקתי. וזוקתי לאון נוקה ומנוקה (נחום ב') ועל שם בנקוק שהוא מדבר בו לקח לשונו בן:
 (ט) ובמצוק. לאון כרה כמו נוקה:

ב א ו ר

את המקום כי מלאוהו דם נקיים. (ח) אשר לא צויתי, ראה אשר נתתי לעיל (פ' ז' ל"א)
 (י) ובק חי, ענין רקית, כמו וזוקק הארץ (דל"ק), והוא לאון נופל על בנקוק. (ח) ושמה
 אה העיר, תהיה לנדה וכל מכנדיה חיליה כי כאן ערוסה, וע"ז היה ירמיה מקוון ואמר

וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יִצְיִקוּ לָהֶם
 אֲבוֹתֵיהֶם וּמִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם :
 (י) וְשִׁבְרַת הַיְבָקֶבֶק לְעֵינָי
 הַנְּאֻשִׁים הַהֵלְכִים אֹרְהָךְ :
 (יא) וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת כֹּכָה אֲשַׁבֵּר אֶת־
 הָעַם הַזֶּה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת
 כַּאֲשֶׁר יִשְׁבֵּר אֶת־כָּלִי הַיּוֹצֵר
 אֲשֶׁר לֹא־יִוָּכַל לְהַרְפֹּת עוֹד
 וּבִתְפֹּת יִקְבְּרוּ מֵאִין מְקוֹם
 לְקַבּוֹר : (יב) כִּן־אֶעֱשֶׂה לְמְקוֹם
 הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה וּלְיוֹשְׁבָיו וּלְתַת
 אֶת־הָעִיר הַזֹּאת כְּחֹפֶת : (יג) וְהָיוּ
 בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וּבְתֵי מַלְכֵי יְהוּדָה
 כְּמְקוֹם הַחֹפֶת הַטְּמֵאִים לְכָל
 הַבְּתִים אֲשֶׁר קָטְרוּ עַל־גַּגְתֵיהֶם
 לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ נִסְכִים

ה' במקום א' לאלהים

דרענגע אונד אין דער נאָטה ,
 אין וועלכע זיא איהרע פֿינרע
 אונד איהרע פֿערפֿאלנער
 פֿערזעטצען ווערדען . (י) דאן
 זאלסט דוא צערברעכען דען
 קרוג פֿאָרדען אויגען דער מענ-
 נער , דיא דוך בעגלייטען ,
 (יא) אונד איהנען זאנען , זאָ
 שפּריכט דער הערר דער הער-
 שאַרען : עבען זאָ צערטרימ-
 מערע איד דיעועס פֿאלק אונד
 דיעוע שטאַרט , וויא מאן דעם
 טעפֿערס געשירר צערטרימ-
 מערט , דאָניכט מעהר ווייע-
 דער הערגעשטעללט ווערדען
 קאן , אונד היער אים חפּת
 ווירד מאן זיא בענראַבען מיס-
 סען , ווייל זאָנסט קיין רוים
 מעהר צום בענראַבן ווין ווירד .
 (יב) זאָ , שפּריכט דער עוויגע , זאָ
 ווילל איד מיט דיעוער געגענד
 אונד איהרען איינוואָהנערן
 פֿערפֿאַהרען , דאַמיט אויך
 דיעוע שטאַרט איין חפּת ווער-
 דע , (יג) אונד דאַמיט פֿאָר-
 ציגליך אויך דיא פֿעראונרוי-
 ניגטען הייער ירושלים אונד
 דיא פֿאללעסטע דער קעניגע

יהודה'ס דעם פלאטצע חפּת גלייך ווערדען — זאָ אויך מיט אללען הייערן , אויף דערען
 דעכערן מאן דעם גאנצען היימעלס הערע גערייכערט , אונד טראַנקאָפֿער דען פֿרעמדען
 געט

ר ש י

(יא) (אשר לא יוכל להרסה . אהעם קאי אכל העיר אעשה בחופת ואטהר לעמיד) : (יב) העיר
 הזאת בחופת . כולה מליאה הרוגים כמו החופת שהורגין שם את הילדים למולך :

ב א ו ר

ראה נרים שחקו על משנתיה (איכה א' ז') . (יב) כחשח , כי גם בחוכה יאכלו ילדיהם ,
 כאשר יאכלם האש במקום החפּת . (יג) הטמאים , מוסב על נתי ירושלים ובתי מלכי יהודה
 (רד"ק) . לכל הבתים , מוסב על כן אעשה במקרא הקודם , ושיעורו כן אעשה למקום הזה
 וליושבויו לזאת העיר בחופת , ולמען יהיו גם נתי ירושלים ובתי מלכי יהודה דומה שמש לחפּת ,
 אעשה כן נ"כ לכל הבתים אשר קטרו על גגותיהם , כי היו להם מנחות על גגותיהם , כמו
 שחוב ואת המנחות אשר על גג עליהן אמן אשר עשו מלכי יהודה וגו' , וכן תרגמתי .
 המחפּתה

לאלהים אחרים: (יד) ויבא
 ירמיהו מהתפת אשר שרהו
 יהוה שם להנבא ויעמד בחצר
 בית יהוה ויאמר אל כל העם:
 (טו) כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני מביא אל העיר
 הזאת ועל כל עריה את כל
 הרעה אשר דברתי עליה כי
 הקשו את ערפם לבלתי שמוע
 את דברי:

כ (א) וישמע פשחור בן אמר
 הכהן והואתפקיד נגיד
 בבית יהוה את ירמיהו נבא את
 הדברים האלה: (ב) ויכה פשחור
 את ירמיהו הנביא ויתן אתו על
 המהפכת אשר בשער בנימן
 העליון אשר בבית יהוה: (ג) ויהי
 ממחרת ויצא פשחור את
 ירמיהו מן המהפכת ויאמר
 אליו ירמיהו לא פשחור קרא
 יהוה שמך כי אם מגור מסקיב:

כי

מביא קרי

ר ש י

געטטערן געבראכט האט .
 (יד) נאכדעם ירמיהו נוריק קאם
 פאן תפת, וואהין איהן דער
 עוויגע מיט דער ווייוואנגע גע-
 שיקט האט, שטעללטע ער זיך
 אן דען פארהאף דעם טעמ-
 פעלס, אונד שפראך פאר אל-
 לעם פאלקע: (טו) זא שפריכט
 דער הערר דער העערשאַט-
 דען, דער גאטט ישראל'ס:
 איך ברינגע זיכער איבער דיע-
 זע שטאדט אונד אללע איהרע
 געבענשטערטע אללעס אונ-
 גליק, דאן איך איהנען אנגע-
 דראהט האכע, ווייל זיא אלל-
 צו הארטנעקקיג מיינען וואר-
 טען קיין געהאר געבען וואל-
 לען.

כ (א) אלס פשחור זאָהן דעם
 פריעסטערס אמר
 אָבעראויפֿזעהער אים טעמ-
 פעל דעם עוויגען הערטע, דאן
 ירמיהו אלואַ ווייוואנגע; (ב) ליעם
 ער דען פראַפֿעטען שלאַגען,
 אונד הינזעטצען אויף דען
 בלאַקדער זיך אים אָבערסטען
 בנימינשען טהאַרע דעם טעמ-
 פעלס בעאַנד. (ג) אלס דעם
 מאַרגענס דאַרויף, פשחור
 דען ירמיהו פֿאַם בלאַקקע וויע-
 דער פֿרייאַ ליעם, שפראַך
 ירמיהו צו איהם, ניכט פשחור
 געננעט דיך דער עוויגע מעהר,
 זאָנדערן שרעקקען פֿאַן אללען
 זיי

כ (ב) המספנת . שם מקום בית האסורים . וי"ת לכיסוף ארוולו"ר בלע"ז: (ג) מגור . יראה:
 לא פשחור קרא ה' שמך וכו' . לא נקרא שמך פשחור אלא בשביל דבר זה כלומר פשחור
 כמו חילן שנפשא וכן ויפשמני (איכה ג') וכן אמר לו לא פשחור קרא שמך שלפון פשחור משמע אדם

ב א ו ר

כ (ב) חמהפכת, תרגום הנשדי לכיסוף ונלאון רומי eippus, והוא מקום מושב אסורים
 בבית הסוסר . (ג) לא פשחור, הנכון בזה נדעת מ' מזמני האומות, שאלת פשחור